

sygn. akt. V W 191/18

R. (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie w V Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Pawliczak

Protokolant: Patrycja Zielińska

bez udziału oskarżyciela

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2018 r. sprawy:

sprawy **T. W.**

ur. (...), w K.

s. K., D.

obwinionego o to, że:

w dniu 27 listopada 2017 roku o godz. 12:20 w S. na ul. (...) na wysokości posesji nr (...), na drodze publicznej kierując samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej (...) jadąc od strony ul. (...) w kierunku ul. PI. W., wbrew zakazowi wyprzedzał inny pojazd na skrzyżowaniu, w wyniku czego zderzył się z kierującym samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej (...), który wykonywał nieprawidłowy manewr skrętu w lewo, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

tj. o czyn z art. 86 § 1 kw

I. uznaje obwinionego T. W. za winnego tego, że w dniu 27 listopada 2017 roku w S. kierując samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej (...) na ul. (...), na drodze publicznej, nie zachował należytej ostrożności w ten sposób, że podjął manewr wyprzedzania samochodu osobowego marki V. (...) z lewej strony w czasie, w którym ten wykonywał manewr skrętu w lewo, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym tj. popełnienia czynu z art.86 § 1 kw i za jego popełnienie, na podstawie art. 86 § 1 kw, wymierza mu karę 450 (czterystu pięćdziesięciu) zł grzywny,

II. na podstawie art. 119 § 1 kpw oraz § 3 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2017 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty sądowej od wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (stu) zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania.

sygn. akt V W 191/18

UZASADNIENIE

T. W. w dniu 27 listopada 2017 roku w S. kierując samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej (...) na ul. (...), podjął manewr wyprzedzania samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...), którym kierował J. R. (1), z lewej strony w czasie, w którym ten wykonywał manewr skrętu w lewo. W wyniku tego uderzył swoim samochodem w samochód V. (...), jego lewą stronę, powodując uszkodzenia obu błotników, drzwi, progu i koła.

Dowód:

- zeznania świadka J. R. (2) k. 42-43 – k. 135, 72-73

- zeznania świadka T. P. – k. 43

- zeznania świadka M. B. -k. 43

- oględziny, szkic, fotografie – k. 3-7

- mapa k. 40

T. W. ma lat 41 lat, pracuje w budownictwie,, uzyskuje średni miesięczny dochód 3000 zł. Był dwukrotnie ukarany za wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji.

Dowód:

- oświadczenie obwinionego– k. 41

-informacja z ewidencji kierowców k. 22

T. W. nie przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu. Wyjaśnił, że rozpoczął manewr wyprzedzania pojazdu ponieważ ”myślał, że pojazd będzie skręcać w prawo”. Kierujący tym pojazdem skręcił jednak w lewo, co zmusiło go do zjechania na lewy pas. Doszło wówczas do kolizji (k. 41-42). Kierujący nie sygnalizował zamiaru skrętu.

Sąd uznał, że z wyjaśnień obwinionego wynika, że naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Wykonał manewr wyprzedzania, a zatem manewr, który powinien wykonać ze szczególną ostrożnością. Zachowanie tej ostrożności nakazywało mu odpowiednie zmniejszenie prędkości i podjęcie manewru wówczas, gdy jego przeprowadzenie byłoby bezpieczne. Zgodnie z art. 24 Ustawy Prawo o ruchu drogowym kierujący pojazdem jest obowiązany przed wyprzedzaniem upewnić się w szczególności, czy ma odpowiednią widoczność i dostateczne miejsce do wyprzedzania bez utrudnienia komukolwiek ruchu. Ponadto jest obowiązany przy wyprzedzaniu zachować szczególną ostrożność, a zwłaszcza bezpieczny odstęp od wyprzedzanego pojazdu lub uczestnika ruchu. Z wyjaśnień obwinionego wynika więc, że naruszył przywołane zasady.

Co więcej, obwiniony nie wskazał na żadne uzasadnione podstawy, które pozwalałyby mu powziąć przekonanie, że kierujący będzie skręcał w prawo. W szczególności fakt, że samochód dojeżdżał do osi jezdni nie pozwalał na takie przekonanie. Oczywiście jest, że w ten sposób mógł również rozpocząć wykonywanie manewru skrętu w lewo. Obowiązkiem obwinionego wynikającym z zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym (przywołanego art. 24 wskazanej ustawy) było rozpoczęcie manewru wyprzedzania w sytuacji, w której kierujący V. rozpoczęłby już manewr skrętu i zwolnił miejsce.

Brak było podstaw by nie ocenić jako wiarygodne zeznań T. P. i M. B., którzy wykonywali czynności służbowe odnośnie zdarzenia, są obcy dla stron i nie zainteresowani w rozstrzygnięciu sprawy.

Oceniając we wskazany sposób wyjaśnienia obwinionego i zeznania funkcjonariuszy Policji Sąd doszedł do wniosku, że nie zachodzą okoliczności, które prowadziłyby do podważenia zeznań pokrzywdzonego J. R. (2). Świadek opisał sytuację w ruchu drogowym, co do zasady, zgodnie z tym, co relacjonował obwiniony i policjanci. Wersja podana przez obwinionego i pokrzywdzonego różniła się istotnie jedynie co do sygnalizowania przez pokrzywdzonego zamiaru skrętu kierunkowskazem. Okoliczność ta ma w sprawie znaczenie drugorzędne. W sytuacji braku sygnalizacji obwiniony miał obowiązek zwiększyć szczególną ostrożność. Podjęcie manewru wyprzedzania pojazdu z lewej strony w czasie, w którym znajdował się przy osi jezdni było w takiej sytuacji bardzo niebezpieczne i mogło doprowadzić do zaistnienia znacznie poważniejszych skutków.

Sąd stwierdził również, że nie zaistniały okoliczności, które uzasadniałyby powzięcie wątpliwości co do prawdziwości dokumentów, w tym oględzin pojazdów, miejsca wypadku drogowego i załączonej dokumentacji fotograficznej.

Na podstawie tak ocenionych dowodów Sąd uznał, że T. W. w dniu 27 listopada 2017 roku w S. kierując samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej (...) na ul. (...), na drodze publicznej, nie zachował należytej ostrożności w ten sposób, że podjął manewr wyprzedzania samochodu osobowego marki V. (...) z lewej strony w czasie, w którym ten wykonywał manewr skrętu w lewo, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Takim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art.86 § 1 kw.

Obwiniony naruszył podstawowe zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym i zasady ruchu drogowego obligujące go do zachowania szczególnej ostrożności przy wykonywaniu manewru wyprzedzania.

Rozważając kwestię wymiaru kary dla obwinionego Sąd jako okoliczności obciążające uwzględnił:

- wykonanie przypisanego, niebezpiecznego manewru w czasie i miejscu, w którym ruch drogowy był znacznie natężony,
- rozmiar spowodowanych uszkodzeń w samochodzie pokrzywdzonego,
- fakt, że obwiniony był uprzednio dwukrotnie ukarany za wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji.

Uwzględniając powyższe oraz ustaloną sytuację majątkową obwinionego za właściwą karę Sąd uznał karę 450 zł.

W ocenie Sądu tak ukształtowana kara pozwoli na wpojenie obwinionemu konieczności przestrzegania zasad ruchu drogowego i prowadzenia pojazdu z należyłą ostrożnością. Będzie ona czynnikiem odstrasającym sprawcę oraz ewentualnych naśladowców jego zachowania od popełniania podobnych czynów.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie przepisów wskazanych w wyroku.